

ע"פ 12285/09/15 - סלמאן סלמאן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 12285-09-15 סלמאן נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת עמיתה ק. רג'ניאנו
המערער	סלמאן סלמאן
נגד	
המשיב	מדינת ישראל

פסק דין

ערעור על החלטת ביהמ"ש השלום לתעבורה בפתח תקווה (כב' השופטת מגי כהן) בתת"ע 147-07-15 מיום 28.7.2015, במסגרתה נדחתה בקשת המערער למתן אורכה להגשת בקשה להישפט.

1. בתאריכים הרלבנטיים היה המערער רשום כבעלים של הרכבים שמספריהם 5190979, 5715727 ו- 8005918.

2. בתאריכים שיפורטו להלן נרשמו עבירות שבוצעו על ידי הרכבים. העבירות תועדו במצלמות.

א. בתאריך 28.3.2013 בוצעה ברכב מ.ר. 5190979 עבירה של נהיגה במהירות גבוהה מעל המהירות המותרת. נרשם דו"ח ברירת קנס מס' 90501543194.

ב. בתאריך 2.1.2013 בוצעה ברכב מ.ר. 8005918 עבירה של נהיגה במהירות מעל המהירות המותרת. נרשם דו"ח ברירת קנס 90501076815.

ג. בתאריך 15.1.2013 בוצעה ברכב מ.ר. 5715727 עבירה של נהיגה במהירות מעל המהירות המותרת. נרשם דו"ח ברירת קנס 90501112362.

3. ב-30.4.13 נשלחה הודעת התשלום בדואר רשום, לכתובתו של המערער בטייבה, היא הכתובת המעודכנת במרשם התושבים במשרד הפנים, נכון לתאריך ביצוע העבירות. הדו"חות לא נדרשו על ידו.

4. בתאריך 7.2.2015 (כ-22 חודשים לאחר שנשלחה הודעת התשלום) פנה ב"כ המערער למחלקת

תנועה ופניות הציבור במשטרת ישראל (להלן: "מרכז פניות נהגים") וביקש להסב את דו"חות התנועה על שמו של אחיו של המערער סלימאן אמיר (להלן: "אמיר"). בבקשה ציין ב"כ המערער כי המערער מתגורר בקלנסאוה ולא ביצע את העבירות ברכב, היות שהיה באותה תקופה במעצר בית והרכב לא היה בשליטתו. עוד נאמר בבקשה כי בבירור שעשה המערער התברר לו כי אחד מאחיו קנה רכב ורשם אותו על שמו, ללא ידיעת המערער והעבירות בוצעו על ידי אחיו אמיר. עוד נאמר כי שלושת הדו"חות שולמו על ידי אמיר לאחר שהדו"חות התקבלו בביתם וזאת ללא ידיעתו של המערער, שכן באותה תקופה המערער היה אסיר.

5. המרכז לפניות נהגים דחה את הבקשה.

נאמר במכתב התשובה מיום 19.3.2015 כי הבקשה להסבה הוגשה באיחור, דהיינו לאחר שחלפו 90 ימים מיום שהומצאה לו הודעת תשלום הקנס (30.4.2013) ומשכך נבצר מהתובע לדון בבקשה. נאמר שהודעת תשלום הקנס נשלחה לכתובתו הרשומה של המערער במשרד הפנים והחובה לעדכן את הכתובת במשרד הפנים מוטלת על המערער ומשלא עשה כן, שליחת הדואר נעשתה כחוק.

6. ביולי 2015 הגיש ב"כ המערער בקשה לפי סעיף 230 לחסד"פ (נוסח משולב) תשמ"ב - 1982, שעניינה הארכת מועד להגשת בקשה להישפט על העבירה. בנימוקי הבקשה נאמר כי המחזיק בפועל ברכבים היה אמיר והוא (אמיר) מודה שהעבירות בוצעו על ידו. באשר לחלוף הזמן, נאמר שהמערער לא ידע על העבירות "ובנוסף ההסכם שהיה בין הצדדים נעלם מביתו של המבקש (המערער) בשל מעברו לביתו החדש"

7. לבקשה צורפו תצהירים של המערער ושל אמיר. התצהירים נחתמו ב-1.7.2015. מדובר בתצהירים סתמיים וכלליים.

המערער הצהיר שלא ביצע את העבירות והוסיף שלא קיבל את הדו"חות שכן הם נשלחו לטייבה בעוד כתובתו הרשומה היא קלנסאוה.

האח אמיר הצהיר שהוא ביצע את העבירות ברכבים שהיו בחזקתו.

8. בית משפט קמא דחה את הבקשה וקבע שבוצעה המצאה כדין למערער שכן החובה לעדכן את כתובת המגורים מוטלת על המערער ומשלא עשה כן לא ישמע בטענה שדברי הדואר לא הגיעו אליו. באשר לטענת עוות הדין, ציינה כב' השופטת שלא הוצג כל טעם ממשי המצביע על חשש לעיוות דין שנגרם לו.

9. על החלטה זו הוגש הערעור המונח בפני.

נאמר בהודעת הערעור כי דחיית הבקשה תגרום עיוות דין מובהק למערער, כי המערער לא ביצע את

העבירות ולא קיבל את הדו"חות ובית משפט קמא התעלם מתצהירו של אמיר שהודה בביצוע העבירות.

לטענת ב"כ המערער, המערער "בסך הכל מכר את הרכב שלו לאדם אחר ולא היה באפשרותו להעביר בעלות עד שאותו מחזיק ברכב ישלים את מלוא התמורה לרכב נשוא העבירות" (סעיף 9 להודעת הערעור).

בנוסף נטען, כי לא הייתה המצאה כדין. כתובתו הרשומה של המערער, כך נטען, היא קלנסאוה והודעות התשלום נשלחו לטייבה.

10. בדיון בפני, חזר ב"כ המערער על טיעונו וטען שבעת ביצוע העבירות המערער היה במעצר בית.

בישיבות ביום 3.4.2016 ו- 14.4.2016 התייצב המצהיר אמיר לאחר שבית המשפט נענה לבקשת ב"כ המערער לזמנו לבית המשפט.

בישיבה ביום 3.4.2016 לא התקיים דיון עקב שביתת פרקליטים.

בסופו של דבר לא היה צורך בשאלות למצהיר עקב הסתירות הרבות והגרסאות השונות והמשונות שעלו בבקשות שהגיש ב"כ המערער והסתירות המהותיות בתצהירים.

דיון והכרעה

11. הנקודות שאינן שנויות במחלוקת

א. מדובר בשלוש עבירות שבוצעו באמצעות שלושה רכבים שונים. אין חולק שבזמן הרלבנטי שלוש הרכבים הנ"ל היו רשומים על שמו של המערער.

ב. הודעת תשלום הקנס נשלחה למערער ב-30.4.13.

הפנייה למרכז לפניות נהגים הייתה ב-7.2.2015 דהיינו, כמעט שנתיים מיום שהומצאה למערער הודעת תשלום הקנס.

12. ההודעות לתשלום הקנס נשלחו בדואר רשום למערער, לכתובת בטייבה. נכון ליום ביצוע העבירות, זאת הכתובת שהייתה רשומה במרשם משרד הפנים. טענת ב"כ המערער כי כתובתו הרשומה של המערער הייתה בקלנסאוה, אין בה ממש (בלשון המעטה). על פי מסמך שצירף ב"כ המערער לערעור, (תמצית רישום מרשם האוכלוסין) רק ב-18.9.2014 עידכן המערער את כתובתו לקלנסאוה. האחריות לעדכן את כתובת המגורים מוטלת על המערער ואם לא עשה כן אין לו להלין אלא על עצמו ולא תשמע טענתו שדבר הדואר לא הגיע לידי. למעלה מן הצורך, אציין כי בבקשה למרכז לפניות נהגים לא נטענה הטענה לגבי הכתובת. בדיון קבע בית משפט קמא שבוצעה הזמנה כדין למערער.

13. באשר לטענת עוות הדין, דומני כי במקרה הנדון דווקא קבלת הבקשה תגרום לעיוות דין, ולא להיפך. הטענות הסותרות והמשונות שנטענו לגבי רישום הבעלות של הרכבים, אינם מלמדים על תום לב. הם מצביעים על נסיונות שעושה המערער להחליץ מהעבירות שביצע בכל טענה אפשרית מבלי שהאמת לנגד עיניו. כך למשל, בבקשה למרכז פניות נהגים נאמר שבאותה תקופה המערער היה במעצר בית והרכב לא היה בשליטתו. על פי הבקשה לבהמ"ש קמא שלושת הדו"חות בוצעו באמצעות אותו רכב. ולא היא! מדובר בשלושה רכבים שונים.

על פי הבקשה אמיר שילם את הקנסות של שלושת הדו"חות בעוד על פי הודעת הערעור הדו"חות לא שולמו עד עצם היום הזה.

14. בבקשה להארכת מועד להישפט מתייחס ב"כ המערער להסכם בין הצדדים שנעלם (סעיף 5). איזה הסכם? סתם ולא פירש. בהודעת הערעור (סעיף 7) מציין ב"כ המערער כי המערער צירף לבית משפט קמא "הסכם ותצהיר"?

בסעיף 9 להודעת הערעור צץ סיפור חדש לפיו המערער מכר את הרכב לאדם אחר ולא היה באפשרותו להעביר בעלות עד שאותו מחזיק ברכב ישלים את מלוא התמורה לרכב נשוא העבירות. "מי הוא אותו אחר? כשידוע לנו שאמיר מוכן להודות בכל העבירות? בכל מקרה מדובר פה ברכב אחד". הדברים עומדים בסתירה לטענה בבקשה למרכז לפניות נהגים שם נאמר שלאחר בירור התברר לו שאחד מאחיו קנה רכב ורשם אותו בשמו ללא ידיעתו... טענה אבסורדית שטוב היה לו לא נטענה. גם כאן מדובר ברכב אחד. מה עם השניים האחרים?

סיכום של דבר

15. מהאמור לעיל, שוכנעתי כי דחיית הערעור לא תגרום עיוות דין למערער. אי אפשר להשתחרר מהרושם שהמערער מנסה להציל עצמו ממספר הנקודות שנזקפו לחובתו בגין שלושת העבירות הנ"ל והכל כשר בעיניו להכשיר את המטרה.

סוף דבר - הערעור נדחה.

המזכירות תשלח העתק מפסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, י"ב ניסן תשע"ו, 20 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.